

INFORMACJA

z wykonanego zadania na rzecz postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej

zrealizowanego na podstawie decyzji Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi nr 12/2017, znak: ŻW.eoz.862.38.2017.ek, z dnia 12 maja 2017 r. wydanej na podstawie § 2 ust. 1 i ust. 6 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 lipca 2015 r. w sprawie stawek dotacji przedmiotowych dla różnych podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa (Dz. U. poz. 1170 i z 2016 r. poz.1614).

1. INFORMACJE OGÓLNE

Tytuł zadania:

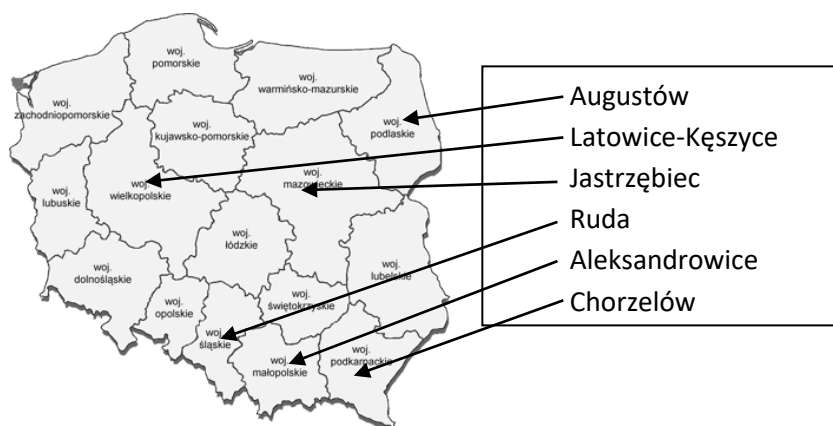
"Analiza bioróżnorodności hodowlanych królików popielniańskich białych na podstawie cech fenotypowych i użytkowych, na przykładzie populacji nie większej niż 350 sztuk tych królików"

Lp. 2 w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 lipca 2015 r. w sprawie stawek dotacji przedmiotowych dla różnych podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa (Dz. U. poz. 1170 i z 2016 r. poz.1614)

Okres realizacji: 2017 r.

Króliki rasy popielniańskiej białej to jedyna rodzima rasa królików, nadająca się zarówno do chowu w klatkach na wolnym powietrzu (chów przydomowy), jak i w pomieszczeniach zamkniętych do produkcji towarowej.

Prowadzone w 2017 r. badania w sześciu stadach królików tej rasy (rys. 1), miały na celu zgromadzenie danych o ich cechach użytkowych i reprodukcyjnych oraz analizę ich bioróżnorodności z uwzględnieniem czynników środowiskowych.

Rys 1. Rozmieszczenie stad hodowlanych królików popielniańskich białych

Stada, w których prowadzono badania różniły się między sobą wielkością stada podstawowego samic (od 13 do 220), systemem utrzymania (budynki inwentarskie dogrzewane, budynki inwentarskie nieogrzewane, klatki lub kojce wolnostojące na

powietrzu), oraz systemem żywienia (pełnoporcjowa mieszanka granulowana, pasze gospodarskie i mieszane: pełnoporcjowa mieszanka granulowana + pasze gospodarskie). Zwierzęta utrzymywane były w różnego typu klatkach: kojce ściółkowe, kojce rusztowe bezściółkowe, kojce betonowe wkopane do ½ wysokości w ziemię, kojce betonowe z ogrodzonym wybiegiem, klatki z siatki metalowej jedno lub dwupoziomowe, klatki drewniane ściółkowe, jedno i dwukondygnacyjne, zadaszane.

Średnia ocena pokroju samic stada podstawowego przeprowadzona w miesiącach od marca do kwietnia 2017 roku mieściła się w granicach od 94,4 do 95,7 punktów. Młode króliczka oceniane były w późniejszych miesiącach (wrzesień – listopad), a średnia ocena mieściła się w granicach od 93,5 do 95,6.

Z 336 ocenianych w 2017 r. sztuk 326 wykociło się przynajmniej raz, 10 nie dało żadnego miotu. W sumie we wszystkich stadach urodziło się 2648 królicząt, z czego 2336 w pierwszym miocie, a 312 w drugim miocie samic. Odchowano łącznie 2444 sztuki potomstwa, z czego 2154 z pierwszego i 290 z drugiego miotu samic.

Różnice pomiędzy badanymi stadami dotyczyły ilości królicząt urodzonych i odchowanych, procentu padnięć oraz końcowej masy ciała. Najwyższą średnią ilość królicząt urodzonych (7,7) i odchowanych (6,5) od 1 samicy w 1 miocie, stwierdzono w stadzie utrzymywanym w dogrzewanych budynkach inwentarskich i żywionym pełnoporcjową mieszanką granulowaną (Chorzelów). Najmniej padnięć (1,75 %) stwierdzono w stadzie utrzymywanym w kojcach rusztowych, bezściółkowych w budynku nieogrzewanym i żywionym systemem mieszanym (Augustów), w pozostałych stadach padnięcia sięgały od 14,6 do 48,0%.

U zwierząt pochodzących z gospodarstw gdzie stosowano żywienie paszami granulowanymi lub systemem mieszanym, średnia masa ciała królików w wieku 35 dni mieściła się w granicach 610 - 660 g, a w wieku 90 dni 2386,2 - 2470,5 g. W stadach żywionych paszami gospodarskimi, średnia masa ciała młodych królicząt w 35 dniu życia wynosiła od 550 - 570 g, natomiast średnią masę ciała powyżej 2300 g zwierzęta uzyskały w wieku 120 dni.

Od 58 samic pochodzących z czterech badanych stad uzyskano po dwa mioty. Najwyższą średnią ilość królicząt urodzonych (6,4) i odchowanych (5,7) od 1 samicy w 2 miocie stwierdzono w stadzie utrzymywanym w dogrzewanych budynkach inwentarskich i żywionym pełnoporcjową mieszanką granulowaną (Jastrzębiec). Najmniej padnięć (2,2 %) stwierdzono w stadzie utrzymywanym w klatkach zadaszonych na wolnym powietrzu i żywionym paszami gospodarskimi (Rudy), w pozostałych stadach padnięcia sięgały od 5,3 do

10,9%. Procent padnięć młodych królicząt pochodzących z drugiego miotu samic był znacząco niższy niż z miotu pierwszego.

Uzyskane wyniki wskazują, że możliwa jest dalsza poprawa zarówno cech fenotypowych jak i reprodukcyjnych. Projektowane są zatem prace hodowlane, których celem będzie zwiększenie: liczby wykotów w roku, ilości odchowanych królicząt, masy ciała w określonych dniach życia oraz poprawy: umięśnienia tułowia, gęstości i sprężystości okrywy włosowej. Koniecznym będzie zwrócenie większej uwagi na to, aby osobniki, które pozostają do dalszej hodowli posiadały jak najwięcej cech zbliżonych do ideału. Zmniejszenie upadków młodych możliwe będzie poprzez rygorystyczne przestrzeganie zasad profilaktyki weterynaryjnej oraz poprawę warunków utrzymania i żywienia. W przypadku królików żywionych paszami gospodarskimi lub systemem mieszanym konieczne wydają się prace nad lepszym zbilansowaniem dawek pokarmowych, co może wpłynąć na wyższe przyrosty zwierząt przy lepszym wykorzystaniu paszy.

W związku z powyższym konieczne jest, kontynuowanie badań w tych stadach, co pozwoli na sprawdzenie czy założone cele zostaną zrealizowane.